

relsen af den skattepligtige indkomst for underholdsbidrag, som i anledning af skilsmisse eller separation udredes af den ene ægtefælle til underhold af den anden ægtefælle eller af børn, som den bidragydende ægtefælle har forsørgerpligt over for. Til gengæld skal modtageren af bidraget medregne dette i sin skattepligtige indkomst. Derimod har der ikke hidtil været indrømmet fradrag for underholdsydelser, som udredes i anledning af, at ægtefællerne lever faktisk adskilt, og modtageren af ydelserne har ikke skullet medregne disse ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst. Der synes imidlertid at være god grund til at sidestille tilfælde af faktisk adskillelse, der har medført særskilt skatteansættelse af hustruen, med separations- og skilsmissetilfældene, for så vidt angår den skattemæssige behandling af underholdsbidrag, og ændringsforslag nr. 2 tager sigte herpå. Ved skilsmisse eller separation vil der altid foreligge en af det offentlige godkendt aftale om underholdsbidraget. Hvor ægtefællerne lever faktisk adskilt, behøver dette ikke at være tilfældet. Man har ment at burde indskrænke anvendelsesområdet for den foreslåede regel til de tilfælde, hvor bidraget på lignende måde som ved skilsmisse og separation er fastsat af eller godkendt af det offentlige. Dette vil lette ordningens praktisering, og samtidig opnår man en vis garanti imod, at ægtefæller udnytter de nye regler til at tilvejebringe en indkomstfordeling, der udelukkende er bestemt af skattemæssige hensyn.

Som ændringsforslaget er formuleret, finder de nye bestemmelser anvendelse for skatteåret 1959-60 også i de tilfælde, hvor underholdsbidraget er fastsat før lovens ikrafttræden. Man har herved forudsat, at underholdsbidrag, der er fastsat før lovens ikrafttræden, vil blive reguleret under hensyn til, at ydelserne fremtidig beskattes hos modtageren og kan fradrages i yderens skattepligtige indkomst.

Til ændringsforslag nr. 3. Efter ligningslovens § 22 skal nedslag for nedsat erhvervs-evne indrømmes personer, der ved skatteårets begyndelse „oppebærer eller er kendt berettiget til at oppebære folkepension, invalidepension . . . , eller som på nævnte tidspunkt vil være fyldt 65 år“, alt under

forudsætning af, at indkomsten ikke overstiger visse grænser.

Om aldersbetingelsen for at få folkepension bemærkes, at det er hovedreglen, at folkepension ydes til personer over 67 år, for enlige kvinder dog kun 62 år. I tiden indtil 31. marts 1959 er grænsen dog 65 og 60 år og i perioden fra 1. april 1959 til 31. marts 1961 66 år og 61 år.

Som ligningslovens regel er formuleret, vil det forekomme, at en enlig kvinde, der opfylder indkomstbetingelserne, ikke kan få nedslag, selv om hun opfylder aldersbetingelserne for at få folkepension. Nedslag vil således ikke kunne indrømmes, hvis hun er under 65 år og enten ikke har begæret folkepension eller ikke er berettiget til folkepension, f. eks. fordi hun er pensioneret efter den gamle tjenestemandsløvs eller ikke er dansk statsborger.

Man har fundet det rimeligt, at nedslag indrømmes i alle tilfælde, hvor en person ved skatteårets begyndelse opfylder aldersbetingelserne for at få folkepension, og ved ændringsforslag nr. 3 foreslås en sådan regel indført.

Under drøftelserne af reglerne i forslaget § 12 er der i udvalget rejst indvendinger mod bestemmelsen om, at der ikke skal kunne indrømmes „etableringslempelse“ i de tilfælde, hvor etablering eller overtagelse af selvstændig erhvervsvirksomhed har fundet sted den 15. september 1957 eller senere. Selv om de nye afskrivningsregler vil nedsætte indkomstbeskatningen for de skatteydere, der etablerer sig, efter at disse regler er trådt i kraft, vil det efter udvalgets opfattelse være rimeligt at åbne mulighed for at indrømme etableringslempelse også for skatteydere, der påbegynder selvstændig erhvervsvirksomhed inden den 1. november 1959.

Ændringsforslag nr. 4, der er stillet af finansministeren og tiltrådt af et flertal (socialdemokratiets, det radikale venstres og Danmarks retsforbunds medlemmer af udvalget), tager sigte herpå.

Efter dette forslag kan der ikke gives etableringslempelse, når virksomheden er påbegyndt den 1. november 1959 eller senere — for skatteåret 1959-60 dog den 1. november 1958 eller senere. Derimod har man fundet det rimeligt allerede nu at foreslå